

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Передплата на рік \$55.00 на піврік \$32.00 на 3 місяці \$17.00

Для членів УНСОУ \$30.00 річно. За кожен зміну адреси \$10.00

Чекі і гроші виставляти на "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Стріли у Білий Дім

Коли в суботу, 29-го жовтня ц.р. новини на всіх телевізійних каналах повідомили, що якийсь чоловік стріляв у Білий Дім, то всі слухачі напевне подумали, що справа йде про якогось індивіда несповна розуму. Швидко насліпи ближні дані: це був 26-літній Франсіско Дуран, мешканець Колорадо-3 посеред свіаїт тієї стрілянини — два ки-нулися на вивантажувачі, перевіривши його і затримавши, поліки надбали агенти тайної служби, які охороняють Білий Дім, арештували його і повели на поліційну станцію. Він стріляв із ручного σκοпостріла, видав близько 30 стрілянь, які, проте, наробили дуже мало шкоди: розбили одне вікно в кімнаті акредитованих у Білому Дмі журналістів. Президент Клінтон був у своєму помешканні в глибокій Білого Дмі і пригладявся на телевізорі футбольний гри. Його дружини і доньки не було у Вашингтоні, ніхто не потерпів.

"Ассосіейтед Пресс" розсилає про ту подію широкий комунікат, але не було в ньому найважливішої подробиці: чого той чоловік стріляв. Можна тільки здогадатися, що він мав якийсь великий гарт і претенсію до державного апарату і хотів об'єднати собі душу такою неморальною стріляниною. Але, мабуть, він такі набагато несповна розуму. Швидко насліпи ближні дані: це був 26-літній Франсіско Дуран, мешканець Колорадо-3 посеред свіаїт тієї стрілянини — два ки-нулися на вивантажувачі, перевіривши його і затримавши, поліки надбали агенти тайної служби, які охороняють Білий Дім, арештували його і повели на поліційну станцію. Він стріляв із ручного σκοпостріла, видав близько 30 стрілянь, які, проте, наробили дуже мало шкоди: розбили одне вікно в кімнаті акредитованих у Білому Дмі журналістів. Президент Клінтон був у своєму помешканні в глибокій Білого Дмі і пригладявся на телевізорі футбольний гри. Його дружини і доньки не було у Вашингтоні, ніхто не потерпів.

Минулотижневий стріли в Білий Дім — це новина, тому що сталася вперше за існування американської великодержави. Стріляти в Білий Дім — це в суботу, коли Пенсильванська авеню і всі доквітні вулиці у Вашингтоні повні туристів, — це насправді задум, який міг зродитися в голові несповна розуму. Адвокати дуже часто борються своїх клієнтів-бібиківши аргументом, що вбивний неормальний — взагалі або в часі виконування злочину. Медичні психологи твердять, що навіть той, який заздалегідь планує вбивство і виконує той план холлоднокровно — неормальний.

Що штовхав людину на такий страшний злочин? Непогодженість люте, неконтрольована зазвичай, дике бажання пімсти. Існує теорія, що всі ті негативні почування мають один корінь — глупоту, бо, мовляв, розумна і зріновавана людина вміє панувати над пристрастями, над нагальними негативними почуваннями і шукає інших шляхів розв'язати проблему, яка опричинює розлад. А тім, стріли в Білий Дім наважували різні думки. Не тільки зорний прапор із смугами та державний гимн є символами Америки, але й Білий Дім належить до символів. Стріляння до Білого Дому минулого тижня сталося в період занепадущої пошани до установи президентів в Америці. Ми є свідками першого в історії Америки сумного явища, що на телевізійних показах кепкують собі з Президента. Були краші і були гірші президенти, але завжди була пошана до установи президентури, яка тепер підпала. Щоб стріляти до символу, треба людину не тільки беззачемно глупою, але й безхарактерною. Ф. Дуран каже мікроскопична іста-ща, що не варто морочити собі нею голову.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання було в історичній пошани бібліографічній відомості, істотні і важливі, повинні прислати до редакції "Свободи" разом з текстом примірників даної твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Доповні до життя громади, установ, організацій, історичній чи своїй, виконують з дослідженням і згадками-неформальні, мають бути додані до всіх сторінок мемуарів, писані чорно без інструменту на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо додані писані рукою, слід також додати вміст вмісту писані рукою і писати розповідно (дають розуміти, що вміст писані рукою, а не друкарською машинкою). Якщо додані писані рукою, слід також додати вміст вмісту писані рукою і писати розповідно (дають розуміти, що вміст писані рукою, а не друкарською машинкою). Якщо додані писані рукою, слід також додати вміст вмісту писані рукою і писати розповідно (дають розуміти, що вміст писані рукою, а не друкарською машинкою).

"Нью Йорк Таймс" публікує цілі статті, в яких розкладає ситуацію у Східній Європі п'ять років після розпаду комунізму. Його початком вважають перші вільні вибори в Польщі і відкриття східних кордонів Мадярщини.

Автори статтей бачать Мадярщину, Польщу і Чехію Республіку пересидими у перерозподі до комунізму до демократії з ширим бажанням стати частиною Заходу. Словакию, Словенію та Прибалтійські держави ставлять на другий майдан. Україну з іншими східноєвропейськими країнами та колишніми республіками СС-СР включатимуть звичайно в окрему групу з огляду на їхні незначені плани на майбутнє. Росію, яка прямує до ринкової економіки, та східно частину Німеччини, з її специфічними обставинами, ставлять в окремі категорії.

Не навчених на безладді та і туго за минулою стабільністю та можливості передбачати майбутнє, громадяни Східної Європи не спішають повернутися до комунізму. Навіть колишні комуністи, які перебрали провід в Мадярщині і Польщі, після вільних виборів Європейського Союзу і НАТО. Однак вони не є надолго з нового, яке має багато викликів і до якого не були зовсім приготувані. Жорстка конкуренція і похід за майном знищують спільноту. Кожен вивчає пенний страх чи невідність.

Навіть у країнах, які

П'ЯТЬ РОКІВ ПЕРЕТВОРЕНЬ У СХІДНІЙ ЄВРОПІ

чотко намітили свою мету, комуністичної спадщини є тяжке побутує, ніж хотів-був думати п'ять років тому. Провідники Східної Європи розтирають браком до-могимо західних демократій. Східна Європа має торго-вельний дефіцит з Заходом. Захід вважає її суперником, а не співвітчизником. Захід-ноєвропейські держави істановляють кляти і митні збори на східноєвропейські товари, коли вважають, що вони загрожують їхнім ви-робам як істоту та шую.

Настання до праці і засади рівності вб'їти протягом 40-70 років, зали-шилися же глибоко викоріне-ні п'ять років пізніше. Спільнота є поділена на дві групи, ті, що скористалися з мін і, більшу групу, яка за-ривує злість і яка задрить перші, бо нічого не мають. Й. Сіклова, професор соціології Карлового університету в Празі, вважає, що люди змінили за п'ять років свій політичний по-гляд, але форма залиши-лася та сама, далі чекають, щоб хтось прийняв за них рі-шення.

Ще дого існуватиме велика різниця між Східною і Західною Європою. Директор Віденського інституту порівняльних економічних досліджень Пітер Гавлік

вважає, що, за оптимістич-ними припущеннями, Чеська Республіка матиме поголов-ний вільний національний ринок до кінця 2010 ро-ків. Польський статистичний доповідню, а мадзьський — до третього десятиліття. З. Бжежинський перебає, що Польща може економічно до-голати Німеччину шую в по-години наступного століт-тя. На півдні інтерві до 1000 осіб в Польщі, Італії і Чеській Республіці сподіваю-ться на економічне зростан-ня, більшість банків і, загалом, оп-тимістично, ніж "загалом неспісним".

Традиційні економічні зв'язки відіають Україну від Заходу і збільшують її залежність від Росії вусере-дні націоналістичних кри-виз не залежності, пише журналіст К. Вітні. Великі державні підприємства далі домінують в економіці У-країни при помочі державних субсидій. Промислові вироб-ничтво скоротилося шую ро-ком до 40 відсотків.

Особливо в Центральній Європі існує занепокоєння, що Росія не захоче своїх старих західних. Панує скеп-тизм відносно й амбіцій в намагаючись підтвердити свої вимоги до статусу потужної світової країни. Польський міністер закордонних справ вважає, що Росія не бажає бачити сигналі й імперско-

го думини. Незалежно від полі-тичного забарвлення росій-ського уряду в близькому майбутньому, Москва на-вряд чи старатиметься під-твердити доміношу Східної Європи", каже Алекс Пра-вада з Оксфорду. Й першо-метою зосередити увагу на колишній Росії, а не на Росії, хоч і в теперішніх бажан-нях об'єднати, бодій еконо-мію, Білорусь і Україну.

"Російська економічна сила неминуче перетворить-ся у політичну. Підкоривши Україну, наступною буде Польща", пише С. Ерлінгер. Історія Росії пригдує, що Росія, обороняючи свої інте-реси, швидше чи пізніше вступить у конфлікт з За-ходом. Однак російськими об-меженнями у російській по-літичній сфері з фінансів, до-машня ситуація і ставлення Заходу. Росія бажав включити у систему, а не з'єднати себе з нею.

На думку дорядника Єльцина, "Росія зберігає психологічний детрит світо-вої потуги". У недавньому опитуванні 3,500 росіян, 68 відсотків сказали, що вони жалуються за розвитком СС-СР, і такий самий відсоток осіб в Польщі і Чеській Рес-публіці. У Росії є можливість, 25 відсотків думало, що Росія повинна силою перебра-ти всі колишні республіки.

Андрей Коротунов, ди-ректор департаменту зовнішньої політики ЗСА-НА, віденського інституту, визна-

(Зачислення на стор. 3)

Ігор Раковський

НА ЕМІГРАЦІЙНІ ТЕМИ

вони подаються на азиль.

Закон Америки каже, що людина, яка приїде до Америки, а в своїй країні політично або релігійно переслідуються урядом, має право податися на азиль і виставлення на суд в Америці. Висновок прохання дає тим лю-дям дозвіл на працю, коли їх справа не буде розглянута.

У вивченні докумен-тів, людина повинна до-казати, що є емігрантом до рідних, які беруть від 300 до 3,000 дол. за поміч у ви-домуванні несповна речей, які їх переслідують в Україні з релігійних і політичних причин. Сумною правдою є неспорозуміння між греко-католиками та православними, але Украї-на до цих справ не вмішув-ється і жодних переслуду-вань немає, а про це знають емігранти власні Америки і відомлення азиль Урядом з майже 100%. Мусимо, отже, казати, що тепер, коли Україна зриває себе до демократії, а в коли-ві візз кінчиться, вони не повертаються в Україну. Вони звичайно знаходять роботу "на чорно", або фальшиві "social security" картки, на-ражаючи своїх прадавців і, коли вислали ім "візов", на легальні несприятелі. Щоб це якось оформити,

1. Перша категорія — це ті, яких долі і війна розлу-чили з рідними і тепер вони старіються легальним спо-собом переїхати до Амери-ки.

2. Друга категорія — це ті, які припоміч кляти ста-раються переїхати на постій-но до Америки в пошуваннях на новим місцем поселен-ня.

3. Третя категорія є ті, які приїзять на т.зв. ві-зові і, побивши Америку, обзавали родиною, поверта-ються в Україну, щоб зно-вину приїхати за 2-3 місяці, якщо родина їм не виїде, "ви-зов".

4. Четверта категорія — ті, які приїждять на "ви-зові" та згодом виходять з коли-ві візз кінчиться, вони не повертаються в Україну. Вони звичайно знаходять роботу "на чорно", або фальшиві "social security" картки, на-ражаючи своїх прадавців і, коли вислали ім "візов", на легальні несприятелі. Щоб це якось оформити,

5. Це є одна категорія землемі, які приїхали як відпущені і коли така віза

тупок багатору українцям і ми багато можемо заду-мувати їх країну. Уважимо, що ми, американські громадя-ни, багато більше допоможе-мо Україні працюю, у школах України, грошевою допомо-гою, своїм професійним зна-нням, яке ми набули в Америці, і, швидше, спрова-джуємо людей в Україну, а не даємо їм грошей, щоб вони могли жити в Україні.

Декі з них вже в Амери-ці "сидять" за злочини, що починаються від крадіж-ки в склепах, а скінчуючи на кримінальних переступ-леннях, що рівно ж слави України і українців в Амери-ці не приносять. У своїй намісності у західних випа-дах родина і знайоми допо-магають їм людям, значно, що затрупаєння негале-ри є каране одним роком тор-ми і 10,000 дол. грошевої карі за перший проступок, про що вже декі раз громадяни переконали.

Декі з них вже в Амери-ці "сидять" за злочини, що починаються від крадіж-ки в склепах, а скінчуючи на кримінальних переступ-леннях, що рівно ж слави України і українців в Амери-ці не приносять. У своїй намісності у західних випа-дах родина і знайоми допо-магають їм людям, значно, що затрупаєння негале-ри є каране одним роком тор-ми і 10,000 дол. грошевої карі за перший проступок, про що вже декі раз громадяни переконали.

Сьогодні для кожного могодого українця, що хоче працювати, є толе до попису в Україні. Того застосову-ють, як варто спроважувати наших людей до Америки, а офіція повинна конспектив-но і негале-ри перебуван-ня?

Америка далі і далі при-

тупок багатору українцям і ми багато можемо заду-мувати їх країну. Уважимо, що ми, американські громадя-ни, багато більше допоможе-мо Україні працюю, у школах України, грошевою допомо-гою, своїм професійним зна-нням, яке ми набули в Америці, і, швидше, спрова-джуємо людей в Україну, а не даємо їм грошей, щоб вони могли жити в Україні.

Декі з них вже в Амери-ці "сидять" за злочини, що починаються від крадіж-ки в склепах, а скінчуючи на кримінальних переступ-леннях, що рівно ж слави України і українців в Амери-ці не приносять. У своїй намісності у західних випа-дах родина і знайоми допо-магають їм людям, значно, що затрупаєння негале-ри є каране одним роком тор-ми і 10,000 дол. грошевої карі за перший проступок, про що вже декі раз громадяни переконали.

Сьогодні для кожного могодого українця, що хоче працювати, є толе до попису в Україні. Того застосову-ють, як варто спроважувати наших людей до Америки, а офіція повинна конспектив-но і негале-ри перебуван-ня?

Америка далі і далі при-

Володимир Баргура

Англомовна казка письменника д-ра Сусса — алегорія до України

"На похиле дерево коли скочити". Народна прислівка.

У світовій літературі по-ширений жанр у якому тв-рени персонажі живуть, ду-мають і діють на людях. Класичним прикладом шую жанру в нашій літературі є неперевірений "Лис Ми-кита" Івана Франка.

Ось в українському журналі "Сонячний" (Київ, ч. 1-2, 1994 р.) появилася ка-зочка д-ра Сусса. Діючими особами в ній жай є стадо оленів, серед яких головує во-додіагн наймолодший великодіагн, вивільний добрих Татків. І саме ці Йо-го прикмети — великодіа-гн і чимість довели до того, що його використують інші похилі степи.

Першим був жук, який вприспав сіті на Татківку роги, бо надворі горіло, а пер-ед ним далека дорога сте-пом. Незабаром на роги Та-тківка записався павук і роз-пав мережу павутиння. З шую скористав пташок і почав будувати собі домівок на оленячих рогах, висмоку-ючи на гніздо Татківку шерсть. Олень змрукував, що не приєдна, але Йоу, як господар, треба бути вчи-ливим до гостей. Олень при-дружжін дител почав дивитися свідати дірку на роги ха-зівати.

Друзі Татківки радилі Йо-му побути неспрошених, настирливих гостей, але до-бродішній олень відмовив-ся в ім'я гостинності. Ціле казочко закінчилося на-дворі, "неперевірений" на той бі-олені, де було більше жи-ви-моку. Татківка залишився сам з небажаними зайдями.

А ось надбала біля Я, побивши чотирьох висера-лель дірки в рогах Татківка, за порадою дител привела свою сі-ю та зазас горіш-ків, нахилившись, що зайняв на-ш "публічний рогах" на своїх рогах Татківка. Незабаром поспілились тут рис, че-репа, а Татків не протесту-

публіцистики. У свій збірано чималий фактичний матеріал, розміщений за тематичним принципом. Повна книга М. Про-каєва має лише 50-літній УВВ у дисперсі та в Україні. У книзі немає ні критичні ідеалізації революційного підпілля. Автор пише про нього критично і накріє об'єктивно. У його поміччому глибокий скепсис до історичних подій, в яких він брав участь, а тут же і потрібний критичизм. Дуже позитивним явищем є факт, що книга появилася у Бібліотеці Українсько-американського Товари-ства ім. Шевченка. Це з мисляє казку на й характер і визна-че її за з'явок з традицій української суспільно-політичної класики.

Факт, що книга складувалась з численних статей, напи-саних в різний час (1961-1993), починаючи з того, що, на-писи є чимало повторень. Не всі статті стоять на ґрунті науко-вого рівня, не всі відомості минулого, які виключено на-завжди в ній достатні відомості. У книзі дуже мало матері-алу про меланхіольське середовище ОУН, зокрема про їхні по-літичні збукоти, а це менше про Польську СС-УПА, що її організував от. Вульга-Борисов.

Книга має гарну сіру тираду об'єктивну, надруковану на добром папері в вигляді дуже культурно. Тут і там в книзі з'являються друкарські опіки. І так на стор. 75 надруковано "Польська СС", похибно тут "Польська СС"; неозначений зайнявсь азій (азій) в ордуному відмітку має форму всіма, а не всіма; в примітках, на нашу думку, краше вживати там же, замість там такі. Я вважаю, що ми повинні вживати на-ш традиційну форму жид, а не серей, серей (русизм).

Пласуємому, хочемо сказати, що книга Мирослава Прокаєва "Наперекорі незалежності України" є важливою і високою. Збудувавши думку, викликає задушені сміливо по-ставити задоволення суспільно-політичних проблем, дає поштовх до поштовху. З цього поштовху можна говорити про принаблисний, власний дослідженням М. Прокаєва, який творчо розвивав краші традиції суспільно-політичного т-вору. Автор книги, на наш погляд, правильно намісних шляхи дальшого вивчення проблеми організованого українського вільного руху. Автор ставиться з великою повагою до уряду УРСР/України, а в епілозі, зокрема до його демократи-чних традицій 1917-1921 років.

Важко розуміється, неправильно твердити, що М. Про-каєв дає сильні докази для спростування своїх поштовху. Його докази в цілому добу та накріє потужні. Він стоїть за витоцнені спостереження і висновки та за оригінальні ідеї, тому що тільки в такий спосіб можна написати щось і цікаво. Книжка актуальна, бодіва, в декіх місцях сприяла проти неуртв і нашої народної і. І якщо в чомусь справа чи однокіт, то що ж... Зрозуміло, це можна бачити поперки. Але це не відносно до цієї книги, а до інших творів, до об'єкту друку, руху ідеї. Написана вона жваво і переконливо, з використанням величезного матеріалу, багата на спостере-ження і на ідеї і оригінальні висновки. Книга легко, з ін-тересом читатиметься і, безперечно, буде корисною кожному шанувальникові справжньої і серйозної публіцистики.

Володимир Жила

ВІД ІНТЕГРАЛІЗМУ ДО НАЦІОНАЛІЗМУ ДО ДЕМОКРАТІЇ

(До 50-ліття УТВР)

Мирослав Прокаєв, "Наперекорі незалежності України: спостереження і висновки". Київ: Наукове Товариство ім. Шевченка, 1993. Стор. 646. Ціна 20 дол.

IV

Спогад "Київ 1942" — це важливе доповнення до аналітичного проєкту, що торкається авторської піпінної мис-лявності та змислу. Прокаєв пише дуже складний укол. М. Прокаєв і підлілля його середовища мали декі поважні успі-хи. Вони організувалися крім молоді, на національно-демо-кратичні елементи, які жиди (жиди Української Народної Республіки) державної незалежності взагалі та на націо-налістичні елементи, що розривалися колишніх ко-муністів, а то й на прихильників комунізму.

Стаття "Журнал 'Ідея і чині'" — це дуже цікавий доку-мент часу, офіційно ОУН (останнє число його появилася в 1946 році). Журнал редагував автор рецензованої книги та ін-ший. Журнал "Ідея і чині" був також органом зв'язку для членської мережі в різних областях України. Він був на-шим легальним організованим боротися на національній окупції, а після 1944 року живим свідком такої бороть-би проти більшовицької імперії.

Остання стаття в книзі — "Меморіал УНР і УТВР на між-народній конференції в Парижі" — у ній стаття М. Прокаєва до не-

тільки опису тогочасних подій і їхнє тло, на якому вони про-ходили, але й фактосферу тих часів. У ній вперший ставіть задум про меморіал, було рішено про "конечність спільного вступу" з ексцезним урядом УНР для замінування вступу перед стороннім світом єдиної в зовнішньо-політичних діях між-репрезентативна вільної боротьби українського народу періоду державності 1917-1921 рр. і періоду Другої світової війни" (стор. 618). Меморіал було опрацьовано шляхом ко-мпромісу. "Шулягин (тоді голова УНР) і вродиче його міністер закордонних справ — В.Ж." — пише Прокаєв. Але усе його устатковувалося під керівництвом еле-менту влади, який здійснювали на українських землях під-пілля та повстанські формції, підпорядковані УТВР. — В результаті досягненого компромісу, — продовжує автор, — рішення спільного меморіалу звучало так: "Уряд У-країнської Народної Республіки, який знаходиться на еміграції і Українська Головна Визвольна Рада, яка, як держава вла-ді [у французькому оригіналі: роуноі українці], знаходиться в краю та в сучасний момент керує змаганням українського народу в його визволенні та знову державності, і, зокрема, уможливила на заклик Висшій Експедиції шой спільно..." (стор. 621).

Першого серпня 1946 року цей спільний меморіал переслав всім неконституційним державам на Паризькій конференції. Уряд УНР в окремому Комунікаті Української Проволо-Інформаційної Служби відіслав згаданий меморіал. Комунікат інформувалю уряд УНР був прикра-м даною до О. Шулягина, який пробував висвітлювати по-милостиві такого становища. Приїзду у ній сирі до Ні-меччини, але усе його устатковувалося під керівництвом еле-менту влади, який здійснювали на українських землях під-пілля та повстанські формції, підпорядковані УТВР. — В результаті досягненого компромісу, — продовжує автор, — рішення спільного меморіалу звучало так: "Уряд У-країнської Народної Республіки, який знаходиться на еміграції і Українська Головна Визвольна Рада, яка, як держава вла-ді [у французькому оригіналі: роуноі українці], знаходиться в краю та в сучасний момент керує змаганням українського народу в його визволенні та знову державності, і, зокрема, уможливила на заклик Висшій Експедиції шой спільно..." (стор. 621).

Книга Мирослава Прокаєва "Наперекорі незалежності У-країни: спостереження і висновки" — це грунтове й вичерп-не дослідження. Праці з галузі серйозної суспільно-політичної

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в Америці
запрошує членів у українську громаду на доповідь

ПЕРШІ РОКИ ПРАЦІ
НЕЗАЛЕЖНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ
1992 – 1994

участь брала керівниця Університету
Києво-Могилянської Академії
президент: ВЯЧЕСЛАВ БРЮХОВЕЦЬКИЙ
заступник президента: ЄВГЕН ОНИЩЕНКО
ректор: СЕРГІЙ ІВАНЮК
голова суспільного інформування: ПАВЛА ШУМОВА

що відбувається
у п'ятницю 11-го листопада 1994 р. о годині 7-й веч.
у домі НТШ, при 63 Четверта авеню
м.к. 9 і 10 вулиця в Нью Йорку.

УПРАВА НТШ

ГАРТФОРД
ВІЗНАЧИТЬ 50-ЛІТТЯ СМЕРТІ
СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА
АНДРЕЯ ШЕНТИЦЬКОГО

Відділ Українського Патріархального
Товариства в Гартфорд, КТ.
під патронатом Гартфордського діячства

владштує
СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
для вшанування пам'яті Слуги Божого
Митрополита АНДРЕЯ ШЕНТИЦЬКОГО,
яка відбувається
в неділю, 13-го листопада ц.р.
о годині 3-й по пол.

у шкільній аудиторії української католицької церкви
св. Архистратига Михаїла,
125 Петерсфілд Авеню в Гартфорд.

В програмі:
• Святочне слово.
• Виступ шкільної молоді Школи Українства та хору „Діброва”.
• В що неділю, рано о годині 8:30
буде також відслужена СВЯТА
ЛІТУРГІЯ в наміренні покійного
Митрополита Андрея з участю
хору.

• До участі в академії запрошено ширше
громадянство Гартфорду, Нью Брітну,
Нью Гейвену, Вілліамсвіля, Кольчестеру,
Торріал і Лудлов

Англомовна...

(Закінчення зі стор. 2)

Перекладати з тієї думки, щоб знайшлися спонсори, які дали б змогу видати цю казку більшим накладом для живання в школах і з гварестично-дискусійного методу навчання. Це дало б змогу провести паралельно поміж пригодами молодого найманого гостинного оленя — символу України, — який дозволяв використовувати себе окупантами, аж доки не прозріє і не скине на власного хитрошми в сілоу ярма.

Перше Листопада є незбутим днем в історії України. У цей день сповна здійснився рішучий крок за життя Слуги Божого Митрополита Андрея Шенцицького. У цей день Князь нашої Христової Церкви Митрополит Андрей переїхав у Божі засади, щоб стати з великою княгою життя, сповна добрим ділами перед престолом Всеніжнього Трьохдніого Господа Бога. Станьмо перед собою питання: збиг обставин чи Божо Провидіння — що Митрополит Андрей своїм переходом з туземного життя у

ЗАПРОШЕННЯ

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ „ДУМКА”
в Нью Йорку
запрошує всіх колишніх членів хору

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

з нагоди 45-ЛІТТЯ ЗАСНУВАННЯ,

який відбувається
в суботу 12-го листопада 1994-го року
о год. 5-й по пол.

в автиторії

COOPER UNION

при 3-й Ave. і Схід а вул. в Нью Йорку

після концерту —
ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ АКТИВНИХ І КОЛИШНІХ ЧЛЕНІВ ХОРУ
у Плавствій Доміції
144 2-га Ave. в Нью Йорку

наступного дня в неділю, 13-го листопада
о год. 12:45 по пол.

в українській католицькій церкві св. ЮРА
буде відправлена

ПАНАХИДА

за всіх покійних членів хору „ДУМКА”

ПОМ'ЯНИМ СЛУГУ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

Слуга Божий Андрей

Божу Вічність першого листопада 1994 року це раз в особливий спосіб підкреслив і потужно скріпив цей день українського воскресіння, день незалежності українського народу, яким він був у пам'ятний 1918 рік. Перший Листопад, як в унікальному житті, від юних років починаючи до останніх днів туземної мандрівки так у самому дії смерті, ми бачимо на Митрополитові Андрееві виразні риси Божого Провидіння. Його життя було складним і в багатьох випадках майже нерозумним.

Мабуть, кожна пересічна людина знає, що був Андрей Шенцицький, Митрополит і князь нашої Української Церкви, великий добродій і патріот. Але це тільки зовнішні ознаки. Чим більше вглиболюєш у життя Слуги Божого Андрея, тим більше перекопуєш, як мало я знаю про цю людину, яка довгі роки управляла нашою Церквою, доживаючи її у грішні часи для нашої Церкви і українського народу. Чим більше вдумуюсь над його прожитим життям, відкриваю перед собою іншого, більш змістовного, більш глобокого, неперершеного й унікального Робітника у Божому Винограднику, який був і який залишився для нас Слуга Божий Андрей. Можна сказати, що Митрополит Андрей Шенцицький — це не повторна постать в історії нашої Церкви й українського народу.

Уявіть собі самих себе у ситуації Слуги Божого Андрея, який прийшов на світ, 29-го липня 1865 року в с. Прильках.

П'ять...

(Закінчення зі стор. 2)

час нову російську політику як „вузький націоналізм”, підкреслюючи економічні впливи і привілей, але відкидає тагари імперії. Він вважає, що частинне об'єднання є неможливим. „Реакція Заходу залежить від того, як це буде здійснено”. В документі „Стратегія Росії”, який виробила група впливових центристів Росії на чолі з лордом Едмундом Селгемом Карагановим, між іншим, сказано, що „Росія буде слабою протягом певного часу і мусить співпрацювати з Заходом, бо не може це дозволити собі ані в ізоляції, ані на конфронтації”.

С. Караганов вважає, що якщо Україна розпадеться, причиною цього не буде політика Росії, але власні інтереси Росії і неадекватна реформація економіки.

Прильках, Яворівського району на Львівщині, у старій борської спільноті української родини Івана і Софії Шенцицьких. Хрест ім'я батьки дали синові Роману. Батьки Романа були глибоко релігійними, віросповідниками римо-католицького обряду. В такому діду був інтелектуальний і молодий Роман Шенцицький.

Цікавий феномен, який трудно вповні зрозуміти і пояснити. З раннього подруги молодого життя Софія у своїх спогадах записала цікавий факт. Коли вони одного разу поверталися з миски з прохолодними сніжками, тоді Софія була вже припад, Іван Шенцицький сказав, що якщо Господь нагородив їх кількома сніжками, то одного з них бажав би віддати уніятській Церкві, щоб став священником, а його згодом і священником, щоб допомогти зреформувати уніятську Церкву. Тут переповідаю тільки зміст фрагменту, згаданого у спогадах.

Спогади український бокс, переказаний і відданий римо-католик Іван Шенцицький, виявився, без ближнього пояснення, своє бажання іти віддати хоч щось працуючому українському роду (Цікаво, згадується „в якійсь польській мовою”).

Остання стала дійсністю. Всеніжний Господь нагородив подружжя Шенцицьких багатьма сніжками. Роман Шенцицький, перед яким була відкрита дорога у широкій світ, світ розкоші і кар'єри, вибрав собі монаше життя. Надзвичайно здібний, Роман Шенцицький мав всі можливості планувати своє розкішне життя, але він вийшов з себе мисля. Повернувшись, він вирішив сам для себе стати робітником у Божому Винограднику, повернувшись на лано віри своїх пращів, себто покинути римо-католицький обряд і перейти на східний католицький об-

рад. Таке рішення Романа Шенцицького було великим несподіваником для батька Івана Шенцицького, який, замість, мав для нього інші плани. Він не давав собі згоди на цей крок Романа. Для цього робив все можливе, щоб відмовити Романа від його намірів. Можна тут нагадати його візю... Батько Романа не був переконаний, що це є особисте його рішення, що належно на це йому замовляють судити, тому заборонив Романові мати стінга за сповідника. Роман виконав бажання батька, але свої думки не змінив. У листі до матері Роман писав, що він про його рішення наспів сказав священнику-судити, але він його ні не намаляв, ні не відмовляв, прийняв до відома і це все.

Дійсність була такою, що батько не давав собі згоди на прохання і рішення сина, і такий стан протистояння тривав через кілька років. Батько Романа все ще мав надію, що Роман змінив свою думку, але бажання його не сповнилося. Роман дуже переживав батькову неспуступливість, це змусило його написати батькові довгого ли-

ста. Він каже, що довше мочити не може, тому лише цього листа, бо в уній розуму не можна все сказати, а в листі можна кожен слово перекладати.

Лист Романа до батька не можна читати без зворушення. В цьому є справді драматичні моменти. Хоч з однієї сторони Роман пише, що його життя „класичне”, що себе бачить „тільки в служінні Господу Богу”, у монашескому чині ЧСВВ у Добромилі, а з другої — без дозволу та без благословення батька він не піде в монастир і не перестане любити батька, якому своїм проханням завдав більшого болю і страждання. Тут Роман уперто знає, що четверту Божу Заповідь „Шануй отця твого і матір твою, щоб тобі було добре і щоб ти довго прожив на землі”. Без найвищого сумління, лист Романа до батька своїм глибоким змістом є унікальним документом любові сина до батька. Про не у наш час не тільки варто, але і треба говорити.

Лист Романа мав, ма-

(Закінчення на стор. 4)

В 40-й ДЕНЬ ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ

нового НАДГОРОДНОГО МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п. ВОЛОДИМИРА ГОРДИНСЬКОГО

1915-1994

будувати відродження

ЗАУПОКІЙНИ БОГОСЛУЖЕННЯ

в середу 9-го листопада 1994 р.

в церкві св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку — 7:45 ранок;

в церкві св. Миколая в Амстердамі, Н.Н. — 8:00 ранок;

в церкві св. Володимира в Поні Свей, Н.Н. — 8:00 ранок;

в Митрополітській каплиці у Відні — 8:30 ранок;

в церкві св. Юра у Львові; — 8:30 ранок;

в катедрі Пресвятої Родини у Лондоні;

в катедрі св. Володимира в Парижі;

в Ueberlingen, Німеччині та

в церкві Пресвятої Євхаристії в Торонто,

6-го листопада 1994 р. — 9:30 ранок.

Просимо про молитви за упокій душі покійного.

Дружина — ТАМАРА з родиною

ФУНДАЦІЯ ПІДТРИМКИ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ УКРАЇНИ

починає акцію

„КЛЮБ 700”

ДЛЯ ВИПАДІВ МОРТГЕДЖУ
ГЕНЕРАЛЬНОГО КОНСУЛЬСТВА
УКРАЇНИ в НЬО ЙОРКУ

чеки проситесь витисувати на:

UKRAINIAN CONSULATE FUND NEW YORK

і вислати на адресу:

209 GRAND AVENUE, Apt. B.

Rutherford, N.J. 07070

Tel.: (201) 939-6305

FAX: (201) 939-6305

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА, Н. ДЖ.

УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛІА

запрошують 34-громадянство на

МУЗИЧНО-ПОЕТИЧНИЙ ВЕЧІР

“ЛЕСЯ УКРАЇНКА

в ПІСНЯХ і ТВОРЧОСТІ”

який відбувається

в середу 9-го листопада 1994 року

о год. 7:30 вечора

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІА

при 240 Норт Авеню

Ramsey, N.J.

ПРОГРАМУ ВИКОНУЮТЬ:

СВІТЛАНА БАТАМАНЮК — драматична актриса Київської Молодіжної Театру;
НАДІЯ ПЕТРЕНКО-МАТІЙЧУК — сопрано-сопрано, Телерадіо-Композитор України;
СВІТЛАНА ГАУХ — концертмейстер, доцент Київської консерваторії.

ЛАСКАВО ПРОСИМО ВЗЯТИ ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ в КОНЦЕРТІ

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРИСВЯЧЕНА 50-ТИ РІЧЧЮ УКРАЇНСЬКОГО КВАРТАЛЬНИКА

в суботу 12-го листопада 1994 р.
207 Друкта авеню, 2-й поверх
Нью Йорк, Н.Н.

9:45 — 10:00 **Відкриття** — Президент УКА
д-р А. ЛОЗІНСЬКИЙ
10:00 — 12:30 **Ранні сесії** Президія —
проф. М. БОГДАНОВ

Амбасадор, проф. А. ДОБРЯНСЬКИЙ —
„УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК: ОПРАВДАНО 50 РОКІВ ЗМАГАНЬ за ПРАВДУ і ВІЗІЮ”
проф. І. ГОЛОВИНСЬКИЙ —
„УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК і РУСОЦЕНТРИСТИЧНІ ТЕНДЕНЦІІ В ЗСА”

проф. М. ЧИРОВСЬКИЙ —
„РОЛЯ УКРАЇНСЬКОГО КВАРТАЛЬНИКА в АМЕРИЦІ”

200 — 400 Пам'ятка на тему: „Нова ситуація в Україні і наслідки геополітичної реальності: майбутня роль Українського Квартальника”.

Учасні:
населити: проф. В. СТОЙКО — модератор
д-р П. ГАНТЕРК
м-р І. ДІЛЯКО
д-р А. ШУЛЬ
м-р Т. ГАЛІЛО

Юридичні аспекти: проф. В. СТОЙКО
проф. І. Головинський

415 ПЕРЕКЛАД

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028, New York, NY 10076

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих дорогих членів фундації УВУ в пам'яті яких зложили пожертви: родина, приятелі, друзі на українську науку, стипендію та українські студії в УВУ

НА ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД:

в с. п. д-ра Юрія Кишинева: зложили такі особи:

Д-р Тетяна Кишинева з сином Романом, і	7,960.00
д-р Качалуба в дружині Христині	1,485.00
Друзі на похоронах с. п. д-ра Юрія	265.00
зложили приятелі	200.00
Петро Гуртовський з дружиною	100.00
Марія Мещкін	1,000.00
д-р Ігор і Рома Гайди в с. п. батька професора Пилипа	200.00
Марія Значковська в першу річницю смерті дорогих батьків с. п. Едварда і Романа	100.00
Кущирчук	100.00
інж. Кечор Богдан і Іванна в с. п. Зеновія Шварца	100.00
Ольга Дудик в с. п. незабутнього мужа	100.00
д-р мед. Романа	100.00
Марія Кашинська в с. п. незабутнього мужа проф. Інок. Макара	100.00
Ірина Кавієв в с. п. Ольги і Володимира Кавієв	100.00
Ольга Дубик в с. п. мужа Богдана	100.00
Родина Суміських в с. п. батька проф. д-ра Віктора	15.00
Миронівна Савчук в с. п. мужа д-ра Володимира	250.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ за померлих членів Фундації, та осіб у світу пам'яті яких родина і друзі зложили пожертви на Фундацію УВУ — відбуваються кожного року в останню неділю січня в українській церкві у всіх країнах нашої землі. **ПРОСИМО** співпрацювати на цьому святому ділі. **ДІЯКОМ** всіх пам'яток померлих членів Фундації і клонимо наші молитви перед лицем Господа. **Наша** ласкава Господь дасть та вічний спокій, а всім нам пам'яті про них заварити вічно серед живих співвітчизників.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ

